

FDO:n Performing Arts GP 2 -kilpailujen tuomaripalaute

PA GP2 tanssittiin Jyväskylässä 6.-7.4.2024. Viikonloppu oli erittäin intensiivinen ja erityisesti soolosarjojen valtavat osallistujamäärät tekivät tuomaristoon suuren vaikutuksen. Viikonlopun aikana nähtiin paljon hienoja suorituksia niin soloissa, duoissa kuin pienryhmissäkin.

Varsinkin ulkomaisiin tuomareihin teki suuren vaikutuksen tanssijoiden rohkeus ja eräänlainen häpeämättömyys eli se, että tanssijat seisovat jämäkästi oman tarinansa takana. Tämä kertoo siitä, miten hyvää työtä meillä täällä Suomessa tehdään. Ilmaisussa on monella jo todella hienoa voimaa, joka ei tarkoita aggressiivisuutta, vaan esimerkiksi sitä, että uskalletaan avoimesti eläytyä myös hellyyden tunteisiin. Esimerkiksi duoihin oli löydetty paljon uutta perinteisten ”taistelutanssien” rinnalle.

Oli myös hienoa nähdä, miten monella tanssijalla liike on keskustalähtöistä, jolloin tanssin flow ja painonsiirrot muuttuvat vakuuttavammiksi. Kannattaa muistaa, että tekniikka on paljon muutakin kuin korkeita jalkoja, piruetteja tai hyppyjä.

Tämän kilpailun kohdalla suurin osa tuomariston kritiikistä kohdistuikin juuri tuohon tekniikka-osioon (T): Eniten tuomaristoa puhutti ja jopa suretti heikolla tekniikalla suoritettujen ”à la seconde” -piruettien tuominen kisalattialle. Minkä ihmeen takia niitä pitää sijoittaa niin moneen teokseen? Usein ne tuntuvat väkisin mukaan tungetuilta ja kun tanssijan tekniset taidot eivät edes riitä, niin ne vaikuttavat välittömästi tuomareiden pisteytykseen. Tuomaristo ihmetteli mm. sitä, miten moni lähtee à la seconde piruettiin paralelle preparaatiosta, kun itse liike kuitenkin tehdään vahvassa aukikierrossa. Tukijalka kiertyy monella todella vahvaan sisäkiertoon ja painopistekin on ”missä sattuu”. Vielä useammin käy niin, että ilmassa olevan jalan aukikierto on todella heikko eikä tanssija jaksa kannatella alaraajaa piruetin vaatimalla tavalla. Alakropan heikkoudesta seuraa myös ylävartalon virheasentoja. Tanssialeissa on hyvä palata perusasioihin ja tutustua perinpohjaisesti esimerkiksi lonkan aukikiertäjien toimintaan. Fouetté piruetteja näkyi onneksi aiempaa vähemmän, sillä ne ovat teknisesti vielä vaativampia.

IDO/FDO:n kisoissa ei anneta miinus pisteitä, mutta kun teoksia verrataan toisiinsa, niin tekniikkapisteet jäävät huonosti toteutettujen osioiden takia alemmiksi kuin jollain muulla, vaikkei tämä tekisikään niin ”vaikeita” temppuja.

Liian moni tanssija tekee vieläkin isoja hyppyjä ja/tai akrobaattisia liikkeitä, joihin taidot ja tekniikka eivät vielä riitä. Polville pudottautumiset ovat onneksi vähentyneet, mutta vieläkin nähtiin ja KUULTIIN muutamia sellaisia, jotka säikäyttivät tuomareita. Turvallisuuden pitäisi aina olla ykkösasia teoksia tehtäessä.

Kompositio eli koreografia -osiossa (C) tuomaristo haluaa muistuttaa, että yhteen teokseen ei tarvitse mahduttaa kaikkia maailman liikkeitä ja ideoita! Jättäkää tilaa draamalle, tunteille, ajatuksille... Kilpailuissa nähtiin ilahduttavan paljon omintakeisia ja keskenään erilaisia teoksia - luottakaa edelleen omaan luovuuteen, älkääkä turhaan kopioiko esim. edellisten vuosien IDO-teoksia.

Ilmiasu-osiossa (I) on vahvan ilmaisun ja rohkeuden rinnalla se yksi asia, mistä on puhuttu jo aiemminkin: Mitä tanssijoilla on jaloissaan?

Erytisesti jazz- ja showhenkisissä teoksissa tulee usein miettineeksi, että kun hiukset, meikki ja vaatteet on viimeisen päälle tyylikästä, jopa loistokasta, niin miksi tanssija tanssii sukkasillaan tai paljain jaloin? Tanssiin on vuosikymmenien aikana suunniteltu monenlaisia tossuja ja kenkiä - rohkaisemme teitä haastamaan itseänne niiden käyttämiseen.

Tuomariston puolesta
Marco Bjurström
Kilpailuvalvoja (KiVa)